

Goigs en alabança de l'Insigne Diaca Màrtir Sant Llorenç

Matadepera

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Monestir de Sant Llorenç del Munt
Emplaçament	Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada:	1103

Coordenades:

Latitud:	41.64121
Longitud:	2.018
UTM Est (X):	418217
UTM Nord (Y):	4610407

Classificació

Número de fitxa	08120 - 407
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Música i dansa
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII-XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública

Fitxes associades:

[Monestir de Sant Llorenç del Munt](#)

Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dj., 29/04/2021 - 09:59

Descripció

Existeixen diverses versions dels goigs que es canten en honor i glòria de Sant Llorenç, diaca, màrtir i patró de l'església i monestir de sant Llorenç del Munt, a la Mola. Hi ha diverses sèries on consta l'autoria de la lletra a càrrec de Maria Antònia Salvà i de la música, el pare Nicolau de Tolosa.

Però trobem una altra sèrie on no consten aquestes dades. En tot cas, la lletra difereix de la de Maria Antònia Salvà i la música no es coneix perquè no hi ha partitura. La primera edició és la de la

impremta J. Sallent de Sabadell, en paper blanc amb fotogravat central situat a l'encapçalament [s.n., 19--?] amb la imatge de Sant Llorenç d'iconografia clàssica, vestit amb la dalmàtica corresponent al grau eclesiàstic, grelles del martiri a la mà esquerra i la palma del martiri, victòria sobre el món i la carn a la mà dreta. La imatge està flanquejada per dos florons i una orla tipogràfica palmada que decora el quadre.

En l'encapçalament es pot llegir: "Goigs en alabança de l'insigne diaca màrtir Sant Llorenç que es venera en l'antiquíssima església abacial del Monestir del Munt en el Vallès, i de la qual és titular". Al dessota, la transcripció sencera del goig, en tres columnes que diu així:

(primera columna) Espanyol màrtir sagrat / Nostre protector piadós, / Siau-nos sempre advocat, / Sant Llorenç, màrtir gloriós. //

Foren Oròncio i Paciència / Vostres pares fervorosos, / Que volgueren cuidadosos / Dels Sants dar-vos la ciència / Afirmats en la creència / De què a l'home fa ditxós, etc. //

Tant carinyo al Salvador, / Oh Llorenç, sempre tingueu / Que a Roma santa emprenguéu / Molt jove un viatge amb fervor; / Quedà del Sant Pare el cor / Prendat noblement de Vós, etc. //

Amb lo gran arcedianat / Que allavors vos condecora / I brilla des d'aquella hora / Molt més vostra humilitat; / Tant honrosa dignitat / Desempenyàreu fervorós, etc. //

En la presó Mamertina / El gran Sixte entre cadenes / Es probat amb moltes penes / Per disposició divina; / Demostració peregrina / D'estimació veu de Vós, etc. //

Amb llàgrimes de ternura / De Sant Sixte us despedíreu / I els tresors repartíreu / Al pobre de desventura; / L'Església per Vós procura / Consol al menesterós; etc. //

Sols al Senyor de la glòria / Voleu Vós sempre adorar / Per ell lo foc tolerar / Alcansant molt gran victòria, / Dels gentils i de sa escòria / N'exíeu Vós victoriós, etc. //

En les graelles colcat / Vostre cos tant ignocent / Admira a tota la gent / Vostra gran serenitat; / Molts vos veuen rodejat/ (segona columna) De celestials resplendors, etc. //

La vostra ànima gloriosa / Desde'l dolorós martiri / Deixant al cruel en deliri / Al cel vola victoriosa / No's veu cosa més preciosa / Que vostre triomf ditxós, etc. //

Los antics les vostres glòries / Publiquen eloqüentment / I dels favors a la gent / Multipliquen les memòries; / Les més glorioses victòries / Viu i mort obteniu Vós, etc. //

Coixos, cecs, paralítics, / Tots los mals més incurables / En Vós troben veritables / Remeis i consols vivífics; / Mai tant suaus específics / Alcansa el pobre i morbós, etc. //

Els favors que antigament / Los cristians de les comarques / del Vallès i de les barques / I del tot lo continent / Atragueren santament / Al Munt el poble piadós, etc. //

Aquí de cor s'invocava / Vostre nom i el de Maria, / I a l'Arcàngel de valía / Sant Miquel també s'honorava;
/ A tots tres se venerava / En temple poc espaiós, etc.//

La gran pietat d'Odegari / que era Abat molt piadós / Nou temple elevá gosós / Trobant-se en un temps
contrari; / El Munt fou ja trist calvari / Fet pels moros ruïnós, etc. //

Los comtes de Barcelona / Don Ramon de Berenguer / I don Almodís, que ésser / Devia tan pia i bona, /
Vos oferiren corona, / Dàdives i el més preciós, etc. //

Ells amb lo Abat en l'any / De seixanta-quatre mil / (tercera columna) En un dia més gentil / Lo prelat
pujant sens dany / Es consagra amb sant afany / De juny dia vint-i-dos. La gràcia de l'Esperit Sant / Baixa
amb la consagració / Del sant lloc hont la remissió / Troba el criminal més gran; / Tu pecador, per lo tant, /
Acosta't allí animós, etc.//

De los més remots països / El cadàver traslladaven / Dels faels que se gosaven / Descansant prop Vós
felissos, / En nostres temps infelissos / en lo claustre és son repòs, etc. //

En temps tan calamitosos / La montanya venerable / Ens ofereix l'espectacle / dels sigles més venturosos, /
Aquí pujám desitjosos / Implorant vostre socors, etc. //

Impossible pareixia / Que un santuari tant sagrat / Per tants segles aterrat / Casi fós i sens valia; / La
comarca bé ho sentia / I el poble ho veia plorós, etc. //

Molts monjos anacoretas / Sabis i Sants abriga / Lo Munt i santifica / En ses coves grans ascetes, / Aliment
amb ses herbes / Los oferí generós, etc. //

Beneíu des de esta altura / Les plantes dilatades / Deslliurant de pedregades / I tota cruel malura / Derramau
pau i ventura / En tot cor que acudí a Vós, etc.//

Aclamem vostra pietat / I vos demanem socors; / Siau-nos sempre advocat / Sant Llorenç, màrtir gloriós. //

R Ora pro nobis, beate Laurenti.//

V. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.//

OREMUS: Da nobis, quaesumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammas extinguere qui beato
Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum Nostrum. Amen.//

L'altra edició, amb la mateixa lletra, és la de impremta Figuerola, substituïda d'Enric Llopart de Sabadell, en
paper lleugerament groguenc (32 x 22 cm) amb fotogravat central situat a l'encapçalament [s.n., 19--?]. La
imatge de Sant Llorenç posant de costat, d'iconografia clàssica, vestit amb la dalmàtica corresponent al grau
eclesiàstic, grelles del martiri a la mà esquerra i la palma del martiri, victòria sobre el món i la carn a la mà
dreta que sobresurt per darrera del cap envoltat per una aureola. La imatge està emmarcada per un rectangle
puntejat i flanquejada a la part inferior per motius tipogràfics palmats, tres a cada banda. Una orla
tipogràfica del tipus vegetal decora el quadre.

Observacions:

S'han documentat diverses versions però es continuen cantant per l'Aplec de Sant Llorenç.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV).

Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions.

Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1982). Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d'història. Volum II, Sant Llorenç del Munt. Ajuntament de Matadepera – Caixa d'Estalvis de Terrassa.

Enllaços d'interès:

<https://algunsgoigs.blogspot.com/>

<http://bibliogoigs.blogspot.com/search/label/Monestir%20de%20Sant%20Lloren%C3%A7>

https://ccbe.feec.cat/docs/ceterrassa/Hemeroteca/ACET_Arxiu_Estudis/ACET1929010...

Goigs en del insigne Sant

qu'es venera en la antiquissima
Munt en lo Vallés i

alabansa Diaca mártir Llorens

Iglesia abacial del monastir del
de la qual es lo titular

Espanyol mártir sagrat
Nostre protector piados,
Siempre sempre advocat,
Sant Llorens, mártir gloriós.
Foren Oroncio i Patencia
Vostres pares fervorosos,
Que volgueren cuidadosos
Dels Sants darvos la ciencia
Afirmats en la creencia
De que a l'home fa dirxós, etc.
Tant cariyo al Salvador,
O, Llorens, sempre tingueren
Que a Roma santa empuerren
Molt jove un viatge amb fervor;
Queda del Sant Pare el cor
Prendat noblement de Vos, etc.
Amb lo gran arcedianat
Desde luego vos concedora
I brilla desde aquella hora
Molt més vostra humilitat;
Tant honrosa dignitat
Desenpenyau fervorós, etc.
En la pesó Mamertina
Lo gran Sixto entre cadenes
Es probat amb moltes penes
Per disposició divina;
Demostració peregrina
De carinyo veu de Vos, etc.
Amb l'edrim de temera
De Sant Sixto es despedireu
I los tressors repartireu
Al pobre de desventura;
Lo iglesia per Vos procura
Consol al menesterós; etc.
Sols al Senyor de la gloria
Volen Vos sempre adorar
Per Ell lo fcc tolerar
Alcansant mol gran victoria;
Dels gentils i de sa excoria
N'extreu Vos victoriós, etc.
En les graelles colocat
Vostre cos tant ignoscent
Admiri a tota la gent
Vostre gran serenitat;
Moits vos veuen rodejat

De celestials resplandors, etc.
La vostra anima gloriosa
Desde l dolorós martiri
Deixant el cruel en deliri
Al cel voia victoriosa
No's veu cosa més preciosa
Que vostre triunfo dirxós, etc.
Los antics les vostres glories
Publiquen eloquentment
I dels favors a la gent
Multipliquen les memories;
Les mes glorioses victories
Viu i mort alcansu Vos, etc.
Cobixos, cegos, paralitics,
Tots los mals més incurables
En Vos troben veritables
Remeis i consols vivifics;
Mai tant suus especifics
Alcansa el pobre i morbós, etc.
Los favors que antigament
Los cristians de les comarques
De Valès i de les barques
I de tot lo continent
Atragueren santament
Al Munt al poble piados, etc.
Aqui de cor s'invocava
Vostre nom i el de Maria.
I el Arcàngel de valia
Sant Miquel també s'honrava;
A tots tres se venerava
En temple poc espaiós, etc.
Lo gran pietat d'Olegari
Que era Abat molt piados
Nou temple elevá gosós
Trochant-se en un temps contrari;
Lo Munt fons ja trist calvari
Per lo moro ruinós, etc.
Los comtes de Barcelona
Don Ramón de Berenguer
I don Almodís, que ésser
Devia tant pia i bona,
Vos oferiren corona,
Dadives i el més preciós, etc.
Ells amb lo Abat en l'any
De seixanta quatre mil

En un dia el més gentil
Lo Prelat pujant sens dany
Se consagra amb sant aieny
De juny dia vint i dos.
La gracia de l'Esperit Sant
Baixa amb la consagració
Del sant lloc hont la remisió
Tots el criminal més gran;
Tu, pecador, per lo tant
Acosta't allí animós, etc.
De los més remots peissos
Lo cadaver traslaven
Dels faels que se gosaven
Descansant prop Vos felissos,
En nostres temps infelissos
En lo claustre és son repós, etc.
En temps tant calamitosos
La montanya venerable
Nos ofereix l'espectacle
Dels sigles més venturosos.
Aqui puján desitjosos
Implorant vostre socors, etc.
Impossible pareixia
Que un santuari tant sagrat
Per tants sigles s'acertat
Casi fós i sens valia;
La comarca be ho sentia
I el poble ho veia plorós, etc.
Molts monjos anacoretas
Sabís i Sants abriga
Lo Munt i santifico
En ses coves grans acetes,
Aliment amb ses herbetes
Los oferi generós, etc.
Benefic des de esta altura
Les plantes dilatades
Desallurant de pedregades
I tota cruel malura
Derramau pou i ventura
En tot cor que acudi a Vos, etc.
Actuem vostra pietat
I vos demanau socors;
Siempre sempre advocat
Sant Llorens mártir gloriós.

Gra pro nobis, beate Laurenti.

OREMUS

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extinguere qui beato Laurentio tribuisti tormen-
torum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen

Goigs en
de l'insigne

alabança
Diaca màrtir

SANT LLORENÇ

que es venera en l'antiquíssima Església abacial del Monestir del Munt en el Vallès i de la qual és el titular

Espanyel màrtir sagrat
Nostre protector piadós,
Sisau nos sempre adreçat,
Sant Llorenç, màrtir gloriós.
Foren Oròncio i Pacència
Vostres pares ferrosos,
Que vulgueren cuidadosos
Dels Sants dar-los la ciència
Afirmats en la crebència
De què a Thomàs la dixós, etc.
Tant d'amor al Salvador,
Oh, Llorenç, sempre tinguéreu
Que a Roma santa empenyéreu
Molt jovent un viatge amb fervor;
Què del Sant Pare el cor
Prendat noblement de Vós, etc.
Amb el gran arcedianat
Que allavors vos concedora
I brillà des d'aquella hora
Molt més vostra humilitat;
Tant honrosa dignitat
Desempenyàreu fervorós, etc.
En la presó Mamertina
El gran Sixte entre cadenes
Es probat amb moltes penes
Per disposició divina;
Demostració peregrina
D'estimació veu de Vós, etc.
Amb llàgrimes de ternura
De Sant Sixte us despediren
I els tresors repartiren
Al pobre de desventura;
L'Església per Vós procura
Consol al menesterós, etc.
Sols al Senyor de la glòria
Voleu Vós sempre adorar
Per ell el foc tolerar
Obtenint molt gran victòria,
Dels gentils i de sa escòria
N'esteu Vós victorios, etc.
En les gràcies colcat
Vostre cos tant innocent
Admira a tota la gent
Vostre gran serenitat;
Molt us veuen rodejat

Ora pro nobis, beate Laurenti.

OREMUS: *Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extinguere qui beato Laurentio tribuisti tormentorum*

De celestiale resplandore, etc.
La vostra ànima gloriosa
Des del dolorós martiri
Deixant al cruel en deliri
Al cel vola victoriosa
No es ven cosa més preciosa
Que vostre triomf dixós, etc.
Els antics les vostres glòries
Publiquen eloquentment
I dels favors a la gent
Multipliquen les memòries;
Les més glorioses victòries
Vis i mort obteniu Vós, etc.
Ceixos, cecs, paralitics,
Tots els mals més incurables
En Vós troben veritables
Remeis i consols vivífics;
Mai tant suaus específics
Alcança el pobre i morbós, etc.
Els favors que antigament
Els cristians de les comarques
Del Vallès i de les barques
I de tot el continent
Atraguieren santament
Al Munt el poble piadós, etc.
Aquí de cor s'invocava
Vostre nom i el de Maria,
I a l'Arcàngel de valia
Sant Miquel també s'honorava;
A tots tres es venerava
En temple poc espaiós, etc.
La gran pietat d'Olegari
Que era Abat molt piadós
Nou temple elevà grans
Trobant-se en un temps contrari;
El Munt fou ja trist calvari
Fet pels moros ruïnós, etc.
Els comtes de Barcelona
Don Ramon de Berenguer
I don Almodís, que esser
Devia tan pia i bona,
Vos oferiren corona,
Dàdives i el més preciós, etc.
Ella amb l'Abat en l'any
De seixanta-quatre nill

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

En un dia el més gentil
El prelat pujant sense dany
Es consagra amb sant afany
De juny dia vint-i-dos.
La gràcia de l'Esperit Sant
Dats amb la consagració
Del sant lloc on la remissió
Troba el criminal més gran;
Tu, pecador, per lo tant
Acosta't allí animós, etc.
Dels més remots patos
El cadàver traslladaven
Dels faules que se gosaven
Descansant prop Vós felços,
En nostres temps infelços
En el claustre és son repós, etc.
En temps tan calamitosos
La muntanya venerable
Ens ofereix l'espectacle
Dels segles més venturosos,
Atí pugem destijats
Implorant vostres socors, etc.
Impossible pareixia
Que un santuari tant sagrat
Per tants segles aterrat
Casi fos i sense valia;
La comarca bé ho sentia
I el poble ho veia plorós, etc.
Molts monjos anacoretes
Savis i Sants abriga
El Munt i santifica
En ses coves grans acetes,
Aliment amb ses herbetes
Els oferí generos, etc.
Beneix des d'alta altura
Les plantes distantes
Desllirant de pedregades
I tota cruel malura
Derramau pan i ventura
En tot cor que acodi a Vós, etc.
Aclamem vostra pietat
I vos demanem socors;
Sisau nos sempre adreçat
Sant Llorenç, màrtir gloriós.